

Els estudiants de Tolosa

Narcís Matas i Sabater, "Ciset Barraquer", Les Planes d'Hostoles

1. I a la vi - la de To - lo - sa n'hi ha tres es - tu - di - ants qu(e) en se - guei - xen els es -
guei - xen els es - tu - dis per és - ser - ne ca - pe - llans. O bé ca - pe - llans o
cuen - tren tres ni - ne - tes, tres ni - ne - tes molt ga - lants, ja els hi'n bus - quen una bro

8

tu - dis per és - ser - ne ca - pe - llans, per és - ser - ne ca - pe - llans. 2. N'en se -
fra - res o met - ges o sa - le - sians, o met - ges sa - le - s(s) i - ans. 3. Ja n'en -
me - ta (?)

Les ninetes són sentides, (?) jutge en van demanant;
no en passi l'espai d'una hora, ja els hi passen paper blanc.
I el més petit ne plorava, i el mitjançà no pas tant,
i el gran ja els aconsolava: -No en ploreu los meus germans.
Tenim un germà dins França, servidor del rei Orland,
que si ell sabia tal nova, i en seria aquí l'istant.
La una li envien carta i a les dos ja està arribant,
que de tant que en corr(ev)ia, els carrers llanternejant.
(I) a n'encuentra un sentinella: -Què hi fan allí tanta (arja)nt?
-I en pengem i en despengen tres pobrets estudiants.
De tant lluny com els va veure: -Déu perdó los meus germans;
de la sang de les ninetes jo m'hi vull rentar les mans,
de la sang del brut del jutge, muralles se'n pararan.
I adéu, vila de Tolosa, tota iràs amb foc i sang.